Sisteme de operare Rețele (1)

Sorin Milutinovici sorinmilu@gmail.com

² Ce este o rețea informatică?

- Rețeaua informatică este un sistem care permite transferul continuu al informației de la un computer la altul printr-o conexiune permanentă.
- Reţeaua informatică este compusă de obicei din sisteme fizice (cabluri, electronică) şi din componente logice (modalităţi aparte de organizare a impulsurilor care sunt trimise pe sistemele fizice).
- Conectarea unui computer la rețea presupune existența unui montaj electronic special, care se numește adaptor de retea. Adaptorul de rețea este instrumentul care știe să interpreteze impulsurile care circulă pe rețea și să le prezinte sistemului. Acest adaptor este un dispozitiv.
- Orice sistem de operare care este instalat pe un computer conectat la rețea trebuie să aibă un driver pentru dispozitivul respectiv și o serie de componente software care să transforme informația din limbaj uman în pachete informaționale logice pe care să le prezinte adaptorului. Acesta le va transforma în impulsuri electrice care se vor transmite pe rețea.
- Toate aceste componente, împreuna cu multe altele, se supun unui set de standarde care specifică modul de funcționare a fiecărui element.

Dispozitive de tip rețea

- Dispozitivele de tip rețea sunt oarecum asemănătoare cu dispozitivele de tip bloc, ele se înregistrează în sistem şi apoi transmit şi primesc blocuri la cerere.
- În timp ce dispozitivele de tip bloc sunt accesibile prin intermediul unui nod în sistemul de fişiere, dispozitivele de tip rețea se înregistrează sub forma de interfețe.
- Dispozitivele de tip bloc operează numai la comanda nucleului, în timp ce dispozitivele de tip rețea pot primi informație care vine pe rețea, fără a fi cerută.
- In plus, dispozitivele de tip rețea trebuie să poată executa o serie întreagă de alte operații: să seteze adrese, să acumuleze statistici de transfer.
- Ca toate celelalte drivere, și driverele de rețea se bazează pe un subsistem care permite trimiterea unor comenzi uniforme indiferent de hardware

Dispozitive de tip rețea (Linux)

Fiecare dispozitiv de rețea recunoscut de nucleul sistemului de operare va crea un obiect special numit interfață. Această interfață va fi utilizată de nucleu pentru a trimite informația care trebuie să plece pe rețea și pentru a primi informația care vine de pe rețea.

```
eth0
         Link encap: Ethernet HWaddr 00:50:56:aa:0e:bb
          inet addr:99.201.106.87 Bcast:99.201.106.255 Mask:255.255.25.0
          inet6 addr: fe80::250:56ff:feaa:ebb/64 Scope:Link
          UP BROADCAST RUNNING MULTICAST MTU: 1500 Metric: 1
         RX packets:5296177 errors:0 dropped:38476 overruns:0 frame:0
          TX packets:3701404 errors:0 dropped:0 overruns:0 carrier:0
          collisions:0 txqueuelen:1000
         RX bytes:807026633 (807.0 MB) TX bytes:1278521127 (1.2 GB)
         Link encap:Local Loopback
10
          inet addr:127.0.0.1 Mask:255.0.0.0
          inet6 addr: ::1/128 Scope:Host
          UP LOOPBACK RUNNING MTU: 65536 Metric:1
         RX packets:10591 errors:0 dropped:0 overruns:0 frame:0
          TX packets:10591 errors:0 dropped:0 overruns:0 carrier:0
          collisions:0 txqueuelen:1
         RX bytes:964207 (964.2 KB) TX bytes:964207 (964.2 KB)
```

- Eth0 este obiectul care reprezintă în nucleu placa de rețea (in noile sisteme denumirea poate fi diferita, ex: enp0s3 mai multe detalii <u>aici</u>).
- Lo este o interfața de rețea virtuală pe care o pornește orice sistem Linux pentru a permite proceselor să comunice cu serviciile aflate pe același computer. Existența interfeței de loopback permite separarea traficului de tip rețea din interiorul aceluiași sistem de operare de cel public.

Bit b

Cea mai mică unitate informațională într-un sistem informatic. Poate avea valorile 0 sau 1. Toate datele care trec printr-un sistem informațional sunt reprezentate la baza în succesiuni de biți.

Octet (Byte) B

Un octet reprezintă un grup de 8 biți. Un octet reprezintă cea mai mica unitate de limbaj care trece prin sistemele informatice. Nu a fost întotdeauna așa. Printre primele reprezentări ale literelor și cifrelor, ASCII, fiecare caracter era definit pe 7 biți. Majoritatea arhitecturilor însă folosesc astăzi grupări de biți care să fie puteri ale lui 2.

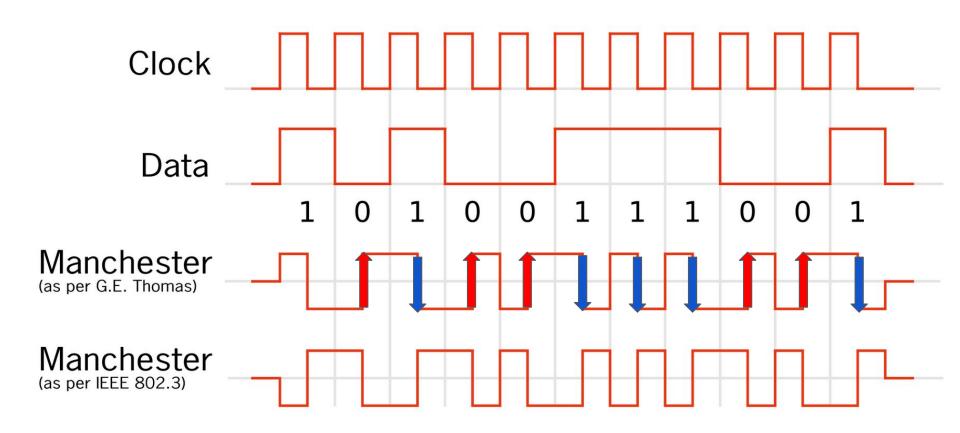
Kilo (Mega, etc.) bits pe secundă (kbps)

Reprezintă o viteză de transfer. Este numită în mod convenţional viteză deşi unitatea de măsură nu este distanţă/timp ci cantitate/timp, din punct de vedere fizic este mai degrabă un fel de debit. Dar, în mod traditional, când vorbim despre viteza unei conexiuni prin care se face transfer de date, ne referim la o unitate cantitativă (un număr de biţi) pe unitate de timp.

Kilo(Mega, etc.) octeţi pe secundă (kBps)

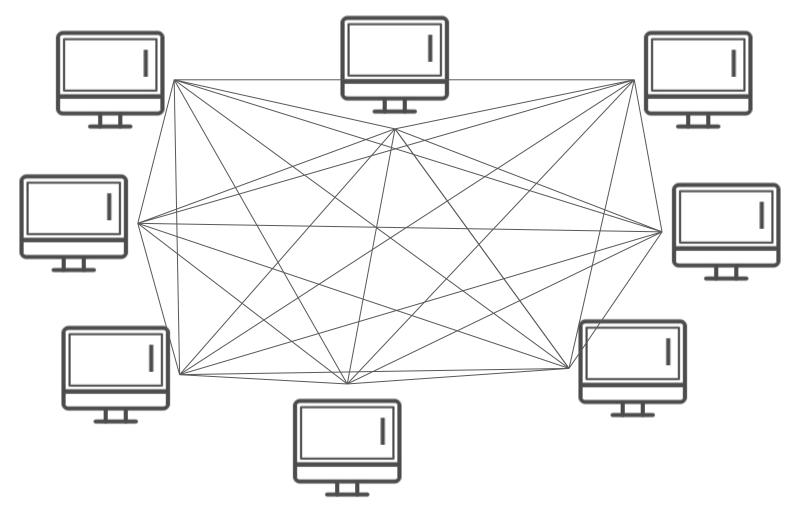
Este aceeași mărime ca cea anterioară doar că se exprimă în octeți și nu în biți. Pentru a obține valoarea de kiloocteți pe secundă, trebuie să împărțiți la 8 valoarea de kilobiți pe secundă.

Cum transmitem biţi (1 şi 0) pe un cablu?

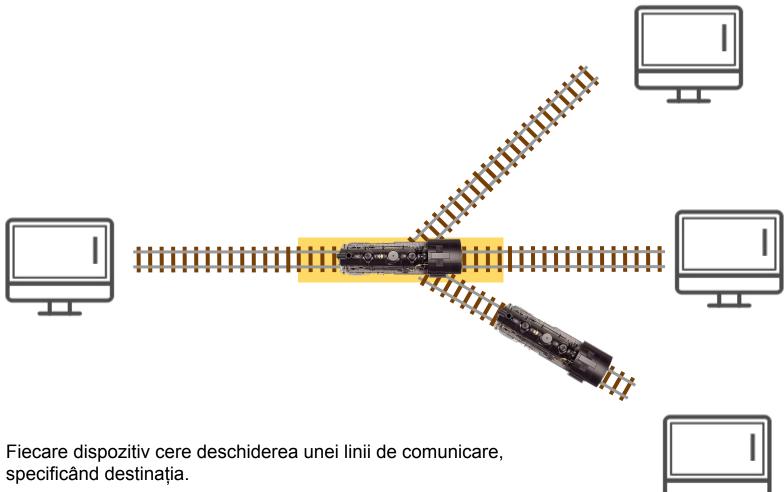

Manchester encoding a fost utilizat pentru transmisiile Ethernet până la 10 Base T, după care a fost înlocuit cu versiuni mai complicate (MLT-3, 8B1Q4)

Topologii - cum legăm computerele între ele? (Mesh)

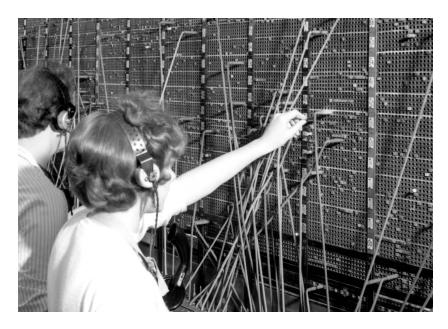

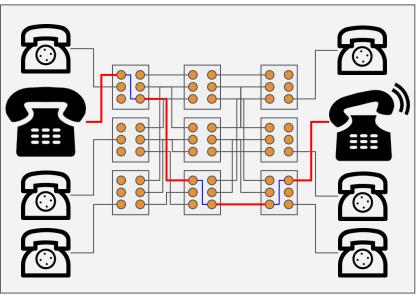
Modul în care computerele sunt legate între ele pentru a putea comunica pe fir nu e o decizie simplă. Un mod naiv, fiecare pereche de computere are un fir care le conectează, este complet nescalabil: pentru fiecare computer nou adăugat trebuie să fie întinse tot atâtea fire câte computere există deja în rețea.

- Operatorul "macazului" închide circuitul între cele două dispozitive și acestea încep să comunice.

Point to point cu comutație de circuite

Sistemele de telefonie folosesc comutația de circuite.

Celebrele secvențe din filmele vechi în care operatoarea din centrală înfige mufe în panouri imense reprezintă o modalitate de comutație de circuite manuală.

Avantaje:

Conexiunea, odată realizată, este garantată, rata de transfer de date e constantă, predictibilă. E o conexiune directă și se comportă ca atare.

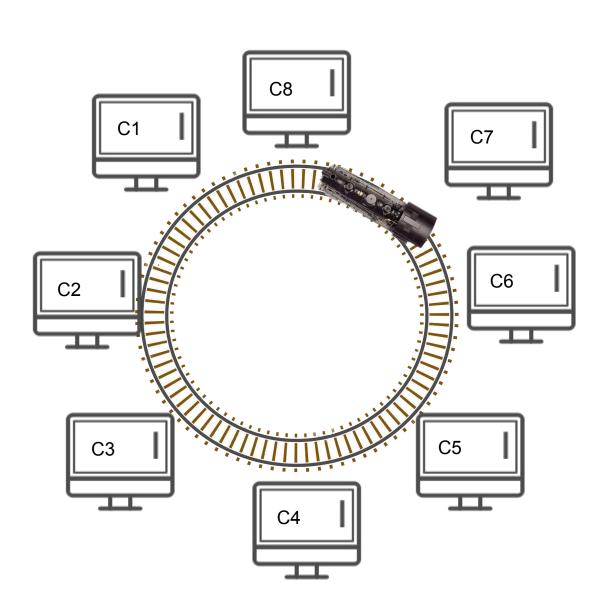
Nu există întârzieri pe rețea.

Dezavantaje:

Folosire ineficientă a resurselor. Număr limitat de conexiuni care se pot realiza în paralel.

Timp necesar pentru realizarea conexiunii.

10 Topologia de tip magistrală (poate fi închisă sau deschisă)

Un singur cablu deservește toate computerele din retea.

Avantaje:

Lungime totală a cablului mai mică decât la alte topologii

Mai ușor de construit

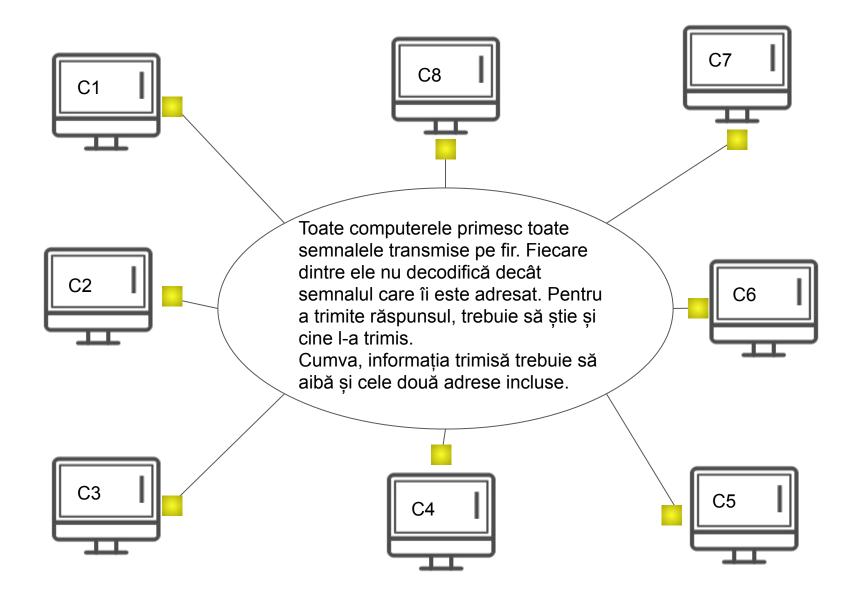
Mai ușor de extins dacă noul computer nu e foarte departe.

Dezavantaje:

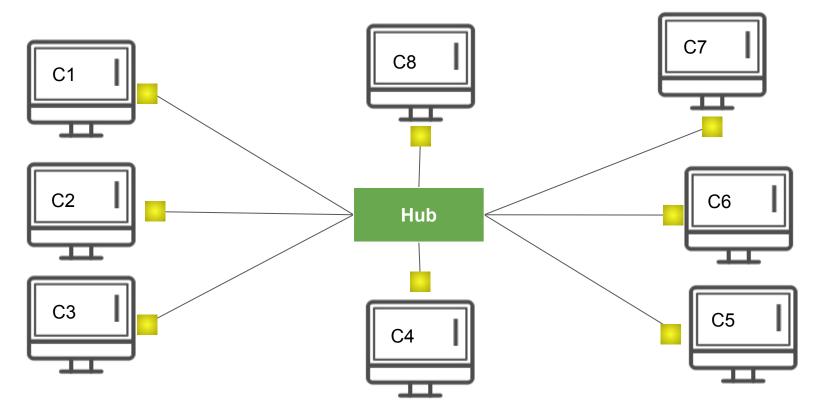
Dacă se rupe conexiunea într-un singur loc, toată rețeaua cade.

Nu se pot extinde foarte mult: lungimea cablului cât și numărul de stații sunt limitate

Topologia de tip magistrală

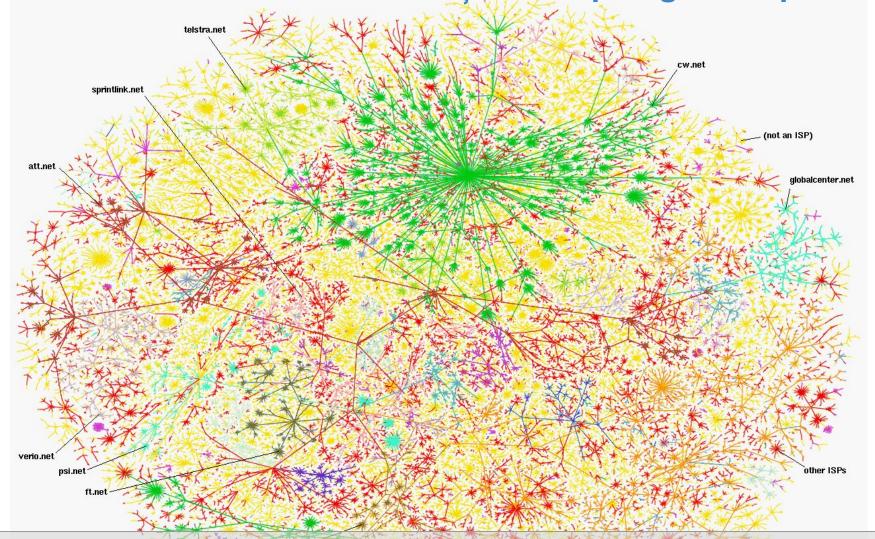
Topologia de tip stea

- Topologia de tip stea se bazează pe existența unui dispozitiv central care amplifică fiecare semnal venit pe fir astfel încât să îl primească corect fiecare dispozitiv conectat la rețea.
- În continuare este nevoie de adrese pentru fiecare computer fiecare trebuie să știe ce pachete i se adresează și ce pachete nu.
- HUB-urile au fost înlocuite cu switchuri care trimit informația doar către computerul destinație.

Internetul este o imensă rețea cu topologia de tip stea

Standardul de comunicare pe care este bazat se numeste Ethernet și a fost inventat în anii 1973 - 1974 la Xerox

ans.ne

au not

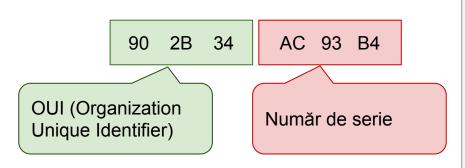
Burch/Cheswick map of the Internet

Adresele dispozitivelor conectate pe rețea

Adresa Media Access Control (MAC)

Adresele MAC sunt adrese ale dispozitivelor conectate pe Internet. Apar în marea majoritate a protocoalelor utilizate în acest moment.

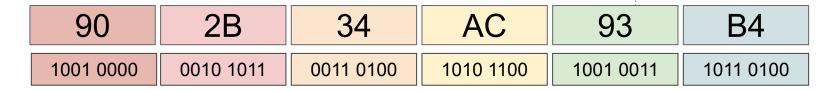
Adresele mac sunt numere în lungime de 48 de biti (6 octeți).

Adresele MAC sunt întreţinute de IEEE (Institute of Electrical and Electronics Engineers), cea mai mare organizaţie profesională din lume (peste 350000 de membri în 150 de ţări).

Fiecare fabricant de dispozitive de rețea primește un număr de adrese MAC de la IEEE.

·	
B0-49-5F	OMRON HEALTHCARE Co., Ltd.
3C-D9-2B	Hewlett-Packard Company
9C-8E-99	Hewlett-Packard Company
B4-99-BA	Hewlett-Packard Company
00-50-BA	D-Link Corporation
00-17-9A	D-Link Corporation
1C-7E-E5	D-Link International
C4-A8-1D	D-Link International
00-1A-C1	3Com Ltd
90-2B-34	Giga-Byte Technology Co. Ltd
94-3A-F0	Nokia Corporation
30-F9-ED	Sony Corporation
70-81-05	Cisco Systems Inc.
00-08-2F	Cisco Systems Inc.
00-E0-4C	Realtek Semiconductor Corp.
00-0C-29	VMware, Inc.
00-50-56	VMware, Inc.

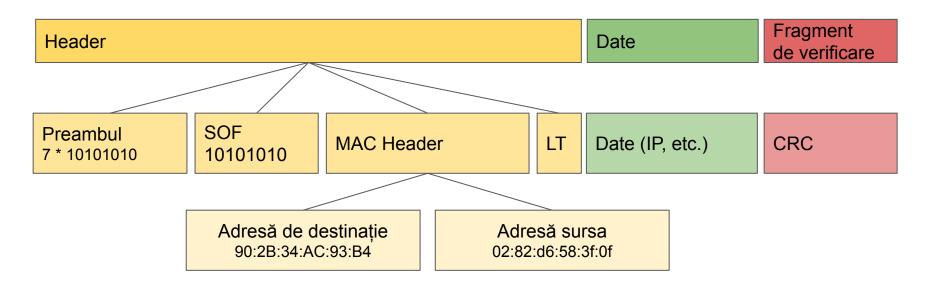

Structura informației Ethernet (IEE 802.3)

Informațiile transmise pe rețele sunt împărțite în fragmente numite frame-uri.

Fiecare frame are trei părți:

- Partea iniţială care conţine informaţii despre cantitatea de date din partea principală şi despre adresele sursă şi destinaţie
- Partea principală care conține datele propriu-zise
- Partea finală care conține un cod de verificare

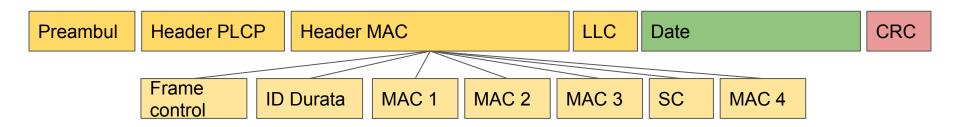

Frame-urile sunt ca niste colete. Pot "transporta" orice fel de informație atâta timp cât aceasta încape în "cutie", adică în dimensiunea maximă a părții principale.

Ca un colet, un Frame conține toate informațiile necesare pentru ca ea să ajungă la destinație, să i se verifice integritatea la ajungerea la destinație, să se cunoască adresa sursă de către destinatar.

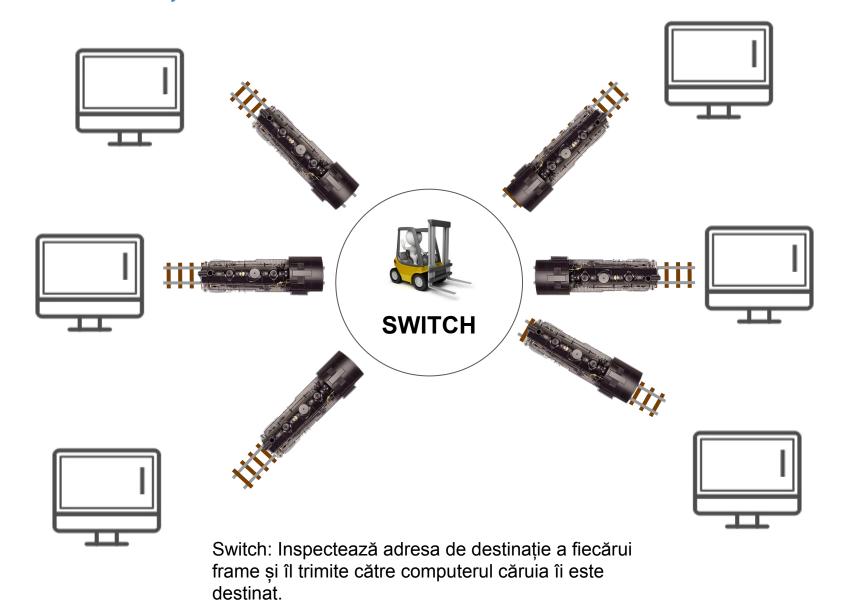
Structura informației wireless (IEE 802.11)

- Rețelele wireless folosesc tehnici de modulare pentru a transmite valori de 0 sau 1 prin unde radio.
- Tipul de modulare se schimbă în funcție de distanța dintre access point și dispozitivul conectat.
- Un frame transmis pe o rețea wireless are o structură mai complicată decât cel transmis prin cablu Ethernet.

- Cele 4 câmpuri de adrese MAC sunt folosite diferit în funcție de tipul de sursă, tipul de destinație și de dispozitivele wireless prin care trece semnalul.
- Cele mai frecvente frame-uri în rețelele wireless sunt transmise între un dispozitiv wireless (ex: laptop conectat pe rețea fără fir) și un dispozitiv pe fir (ex: server web). Aceste frame-uri trebuie să conțina trei adrese MAC: adresa sursei, adresa destinației și adresa acces pointului wireless.
- În situația în care există mai multe access point-uri conectate între ele, este nevoie și de cea de-a patra adresa.

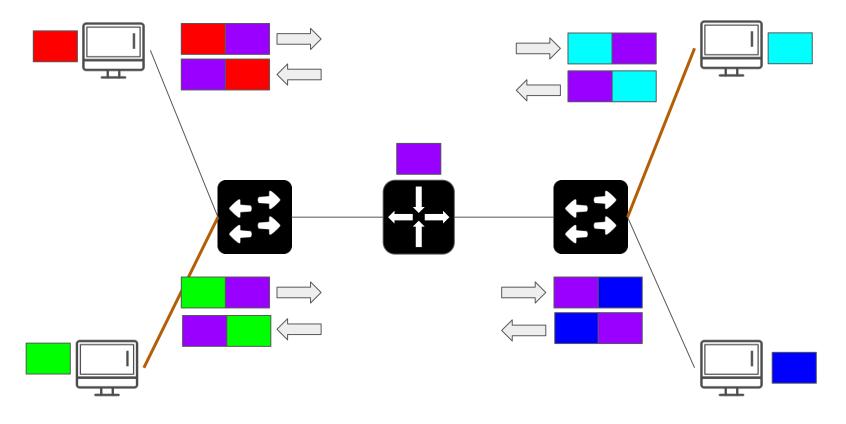
Comutație de pachete

Functionează ca un depozit de curierat.

8 Sunt suficiente adresele MAC?

Pentru a interconecta mai multe rețele este nevoie de un nou dispozitiv numit router. Routerul este un computer care reîmpachetează informația venită pe rețea și o trimite către rețeaua destinație. Routerele rescriu adresele sursă și destinație. După trecerea printr-un router, adresa MAC originală se pierde.

Este nevoie de un sistem de adrese suplimentar care să permită transmiterea pachetelor de informație prin mai multe computere, cu păstrarea adreselor sursă și destinație. Acestea nu pot fi adrese MAC.

IP (Internet Protocol)

Legea lui Postel: Fii conservator în ceea ce oferi și liberal în ceea ce accepti.

Această lege a constituit principiul fundamental de proiectare a protocoalelor de comunicare pe internet, printre care și IP.

Adresa IP este un identificator suplimentar care este asociat fiecărui dispozitiv conectat la rețea.

Există două standarde IP care funcționează în paralel: IPv4 și IPv6

IPv4 este un standard în care fiecare adresa IP este un numar pe 32 de biţi. Cea mai comună reprezentare este cea numerică, în care adresa este împărţită în 4 grupuri de câte cel mult 3 cifre:

Exemplu: **80.211.136.82**

Fiecare grup de cifre poate avea valori între 0 și 255.

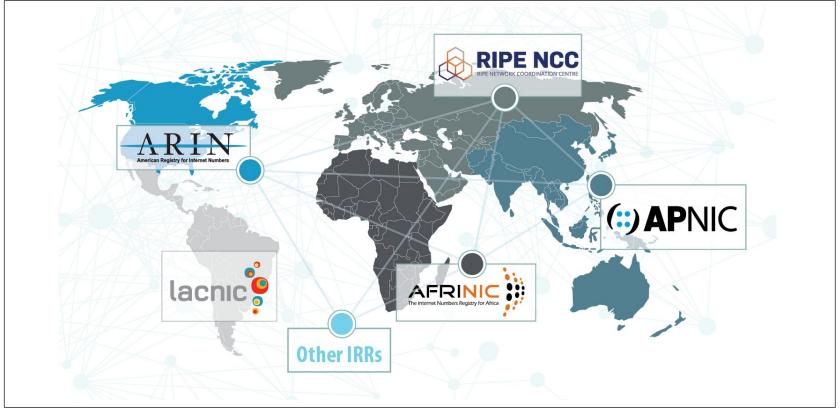
Adresele IP pot fi exprimate și în hexazecimal, deși această reprezentare este foarte puțin folosită. Ex: 80.211.136.82 = 50D38852

IPv6 este o nouă versiune a protocolului IP care atribuie fiecărui computer o adresă formată dintr-un număr exprimat în 128 de biți. Numărul este exprimat ca un grup de 8 octeți. În majoritatea cazurilor, adresa IPv6 este formată dintr-un număr mai mic de octeți, cei care nu sunt afișați (până la 8) fiind 0.

Ex: fe80::250:56ff:feaa:ebb este în realitate fe80::250:56ff:feaa:ebb::0000::0000

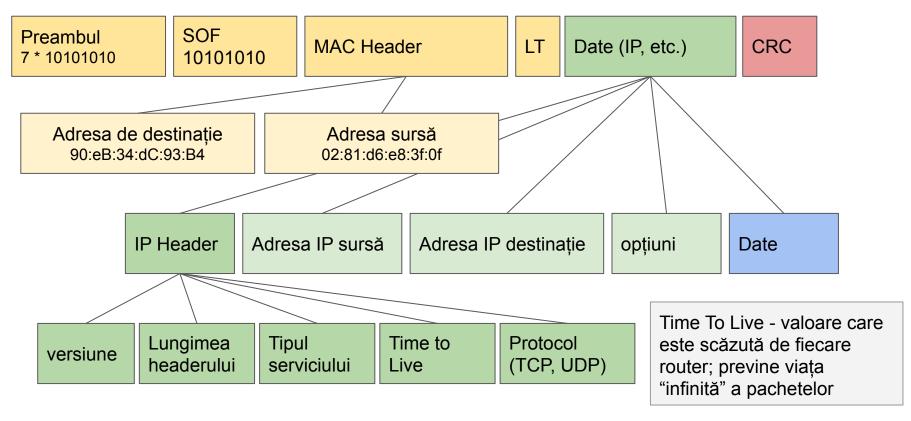
IP (Internet Protocol)

²¹ Header IP

- Protocolul IP adaugă o serie de informații suplimentare datelor din frame-urile Ethernet. Acestea sunt adăugate la începutul porțiunii de date dintr-un frame.
  - Dispozitivele electronice care se ocupă de transmiterea datelor pe rețea (plăci de rețea, switchuri) nu citesc aceste date, ele sunt utilizate doar de routere

Partea din frame-ul Ethernet care conţine informaţia IP se numeşte pachet sau datagram.

- Fiecare dispozitiv conectat la rețea (cu excepția switchurilor) are o adresă hardware și o adresă IP. Ambele sunt necesare pentru transmiterea informației pe internet. IP-ul este folosit pentru a reține dispozitivul sursă și cel de destinație. MAC-ul este folosit pentru transmiterea informației în rețeaua locala (în spatele fiecărui router).
- Dispozitivele conectate direct (conectate la același router) transmit frame-urile între ele folosind adresele MAC. De aceea, fiecare dispozitiv trebuie să mențină o tabelă de corespondență între adresele IP și adresele MAC.
- Protocolul care descrie aceste tabele și care stabilește modul de conversie între IP și MAC se numește arp (address resolution protocol).
- Fiecare switch, fiecare dispozitiv conectat la el conține o tabelă arp. Tabelele se construiesc printr-un sistem de anunțuri și solicitări pe care dispozitivele le fac între ele.

```
root@student:~# tcpdump -ni eth0 arp

16:14:57.568076 ARP, Request who-has 80.211.136.19 tell 80.211.136.2, length 52
16:14:58.534520 ARP, Request who-has 80.211.136.71 tell 80.211.136.3, length 52
16:14:58.544404 ARP, Request who-has 80.211.136.17 tell 80.211.136.3, length 52
16:15:00.506853 ARP, Request who-has 80.211.136.181 tell 80.211.136.2, length 52
16:15:00.534465 ARP, Request who-has 80.211.136.76 tell 80.211.136.3, length 52
16:15:00.989862 ARP, Request who-has 80.211.136.213 tell 80.211.136.2, length 52
16:15:01.036121 ARP, Request who-has 80.211.136.201 tell 80.211.136.3, length 52
```

ether

00:1a:4d:67:60:cb

C

- Până acum avem tot ce ne trebuie pentru a transmite date între două computere aflate oriunde în lume, prin combinația Ethernet + IP.
- Dar... fiecare computer poate comunica folosind mai multe protocoale (ex: HTTP, SSH, FTP).
- Acelasi computer poate avea deschise mai multe conexiuni HTTP, mai multe conexiuni SSH.
- Cum stim însă care fragment de informație este destinat unui protocol HTTP (Server web) sau FTP sau SSH?

Porturi

- Fiecare protocol comunică pe anumite porturi. Porturile sunt identificate prin intermediul unor numere întregi stocate în 16 biți.
- Fiecare protocol pe care un computer îl poate accesa este atribuit unui anumit port.
- Numărul maxim de porturi pe care un computer le poate deschide este 65535 (numărul maxim care poate fi stocat folosind 16 biti).
- Principalele protocoale au aceleași porturi pe toate sistemele, aceste porturi sunt cunoscute și definite tot de ICANN.

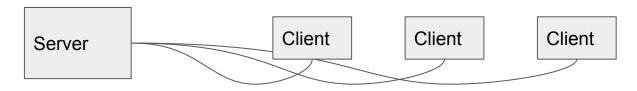
Cele mai cunoscute porturi (well-known ports)

Listă parțială

- **20** FTP -- Data
- 21 FTP -- Control
- **22** SSH Remote Login Protocol
- 23 Telnet
- **25** Simple Mail Transfer Protocol (SMTP)
- **37** Time
- **42** Host Name Server (Nameserv)
- 43 Whols
- 53 Domain Name System (DNS)
- **69** Trivial File Transfer Protocol (TFTP)
- 70 Gopher Services
- **79** Finger
- **80** HTTP
- **103** X.400 Standard
- **110** POP3
- **115** Simple File Transfer Protocol (SFTP)

- **119** Newsgroup (NNTP)
- **143** Interim Mail Access Protocol (IMAP)
- **161 SNMP**
- **179** Border Gateway Protocol (BGP)
- 194 Internet Relay Chat (IRC)
- **389** Lightweight Directory Access Protocol (LDAP)
- 396 Novell Netware over IP
- **443** HTTPS
- **444** Simple Network Paging Protocol (SNPP)
- 445 Microsoft-DS
- 458 Apple QuickTime
- **546** DHCP Client
- 547 DHCP Server
- **569** MSN
- 993 IMAP SSL

26 Porturi

- Majoritatea informațiilor care circulă pe rețele sunt determinate de un mod de comunicare de tip client-server.
- Un server este un program software care menține unul sau mai multe porturi deschise și așteaptă solicitări de la clienți.
- Un client este un program software care inițiază o conexiune către un server și așteaptă răspunsul acestuia.
- Serverele folosesc protocoale cunoscute de comunicare și deschid (de obicei) porturi cunoscute.
- Clienții folosesc protocolul de comunicare al serverului la care se conectează și deschid porturi temporare pentru a primi răspunsul de la server.

Linux	Windows XP	Windows 7	FreeBSD > 4.6
32768 - 61000	1025 - 5000	49152 - 65535	49152 - 65535

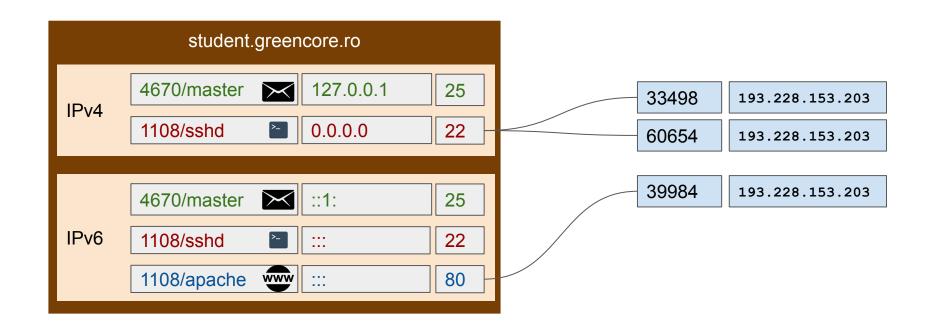
Din totalitatea porturilor pe care un sistem de operare le poate deschide, o parte (porturile cu numere foarte mari) sunt rezervate pentru comunicarea temporară a clienților. Acestea se numesc porturi dinamice (sau efemere).

Porturi Porturi

root@student:~# netstat -tapun

Active Internet connections (servers and established)

Proto	Recv-Q	Send-Q	Local Address	Foreign Address	State	PID/Program name
tcp	0	0	127.0.0.1:25	0.0.0.0:*	LISTEN	4670/master
tcp	0	0	0.0.0:22	0.0.0.0:*	LISTEN	1108/sshd
tcp	0	0	80.211.136.82:22	193.228.153.203:33498	ESTABLISHED	15288/sshd: sorin [
tcp	0	0	80.211.136.82:22	115.144.181.62:33340	TIME_WAIT	_
tcp	0	360	80.211.136.82:22	193.228.153.203:60654	ESTABLISHED	14823/sshd: sorin [
tcp6	0	0	::1:25	:::*	LISTEN	4670/master
tcp6	0	0	:::80	:::*	LISTEN	13283/apache2
tcp6	0	0	:::22	:::*	LISTEN	1108/sshd
tcp6	0	0	80.211.136.82:80	193.228.153.203:39984	ESTABLISHED	13283/apache2

28 Porturi

Cum aflăm ce porturi deschise are un computer conectat la internet?

Folosim un program de scanare a rețelei.

Serverele sau alte dispozitive conectate la rețea nu au posibilitatea de a returna o lista de porturi deschise. Pentru a vedea ce porturi deschise există, trebuie încercată câte o conexiune scurtă pe toate porturile cunoscute, începând de la 1 și terminând cu 65535, evitând spațiul porturilor dinamice.

Scanarea porturilor unui server care nu vă aparține este considerată un atac și poate fi raportată.


```
Starting Nmap 7.01 (https://nmap.org) at
2017-11-19 23:12 CET
Nmap scan report for bigboy.apostrof.ro
(144.76.73.38)
Host is up (0.046s latency).
Not shown: 983 closed ports
PORT
          STATE
                    SERVICE
21/tcp
                    ftp
         open
22/tcp
         open
                    ssh
25/tcp
         open
                    smtp
53/tcp
                    domain
         open
80/tcp
         open
                    http
110/tcp open
                    pop3
139/tcp filtered
                    netbios-ssn
143/tcp open
                    imap
443/tcp open
                    https
                    microsoft-ds
445/tcp filtered
993/tcp
         open
                    imaps
995/tcp
                    pop3s
         open
3306/tcp open
                    mysql
5666/tcp open
                    nrpe
8080/tcp open
                    http-proxy
8081/tcp open
                    blackice-icecap
```

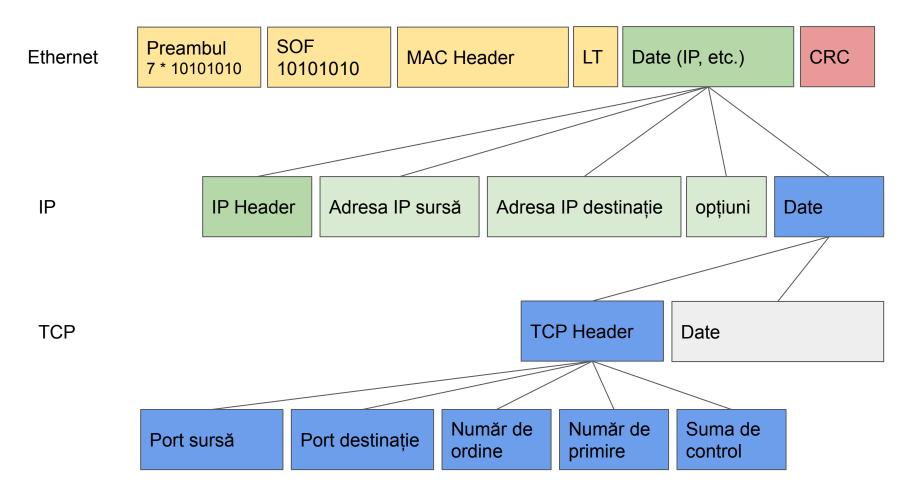
TCP, UDP

Ethernet şi IP sunt protocoale proiectate să asigure transmiterea informaţiei între dispozitive, în mod uniform.

TCP și UDP sunt protocoale de comunicare între aplicații software.

- TCP
  - Implică deschiderea unei conexiuni persistente între client și server
  - Asigură ajungerea informațiilor la destinație, este capabil să solicite retransmisia acestora
  - Asigură ordinea corecta a mesajelor
- UDP (User Datagram Protocol)
  - Nu implică deschiderea unei conexiuni persistente
  - Ajungerea la destinație a mesajelor trimise nu poate fi verificată
  - Mesajele nu ajung în ordine
  - UDP poate trimite mesaje în sistem broadcast, TCP nu

30 Header TCP

Programele software care comunica prin TCP/IP sau UDP nu vad partea care tine de Ethernet; placa de retea impreuna cu driverele sale trunchiaza frame-urile lasand din ele doar partea de date.

³¹ Cine a facut (sau cine face) internetul?

Ethernet: inventat la XEROX

TCP/IP: inventat la DARPA (Defense Advanced Research Projects Agency)

WWW: Tim Berners-Lee la CFRN

E-mail: inventat la DARPA

Mesagerie instantanee: MIT (Massachusetts Institute of Technology) odată cu Multics

Internetul a apărut ca o colaborare între Armata, universități și mari corporații. Cea mai mare parte a oamenilor nu au nici un merit în apariția și în funcționarea internetului.

Open Systems Interconnect (OSI)

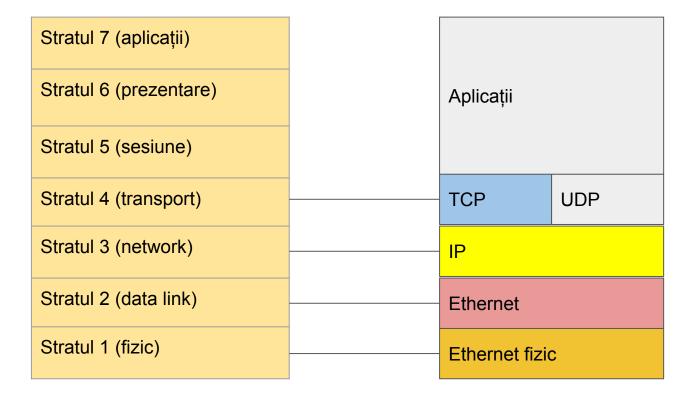
Pentru a putea transmite informație unui computer aflat la distanță, avem nevoie de un set de standarde care să conlucreze. Aceste standarde se ocupă de fiecare "strat" al sistemului electric/logic/informatic.

Stratul 7 (aplicaţii)	Standarde de comunicare informaționala (HTTP, FTP).
Stratul 6 (prezentare)	Standarde de transfer al informației și de serializare: XML, JSON, la care se poate adăuga criptare, compresie etc.
Stratul 5 (sesiune)	Deschide conexiuni, închide conexiuni, asigură securitatea mesajelor
Stratul 4 (transport)	Proceduri de control al transferului de mesaje, sisteme de testare a eficienței și calității transferului de date
Stratul 3 (network)	Transmitere primară de informații încapsulate în seturi de semnale, sisteme de direcționare a informației în funcție de sursă și destinație (ex: rutere)
Stratul 2 (data link)	Adresare primară: mai multe dispozitive conectate pe același fir pot transmite informații între ele cunoscându-și adresele. Aici se găsesc și dispozitivele de multiplexare (switchuri)
Stratul 1 (fizic)	Cabluri, conectori, fire, semnale

Open Systems Interconnect (OSI)

Strat	Protocoale	Ce se transferă
Stratul 7 (aplicatii)	HTTP, FTP, TELNET, DNS	Date
Stratul 6 (prezentare)	AVI, MP4, JPEG, PNG, XML, HTML	Date
Stratul 5 (sesiune)	RPC, SSH, SMB, NFS, sockets	Date
Stratul 4 (transport)	TCP, UDP	Segment
Stratul 3 (network)	IPv4, IPv6, IPX, AppleTalk	Packet/Datagram
Stratul 2 (data link)	LAN, MAC, Ethernet, VLAN, ARP	frame
Stratul 1 (fizic)	FDDI, Ethernet, WiFi	bit

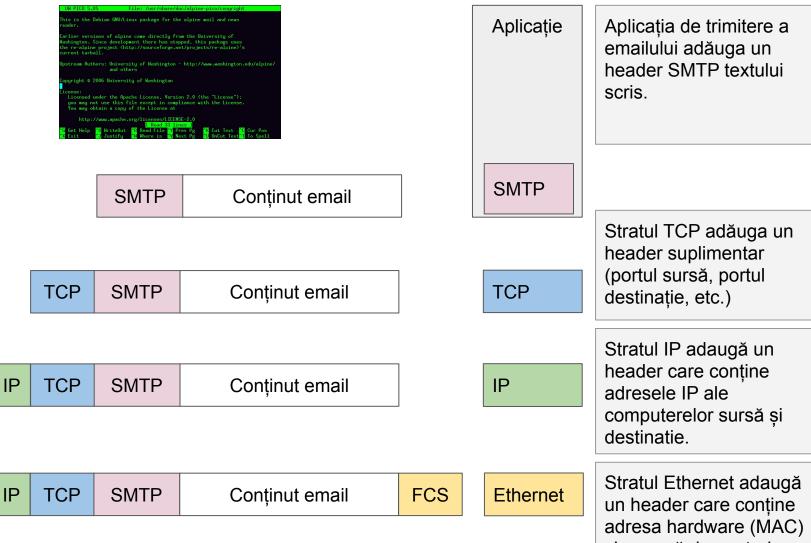
OSI este mai degrabă o clasificare a protocoalelor implicate în transferul informației pe rețea. Aplicarea cea mai des întâlnită a modelului OSI se face prin TCP/IP

TCP/IP se ocupă exclusiv de transportul și verificarea datelor, fără să includă în nici un fel aplicațiile care folosesc datele.

MAC

Trimiterea unui email prin TCP/IP

Ethernet fizic converteste informația în 0 și 1

Ethernet fizic

si o sumă de control (Frame check sequence).

Primirea unui email prin TCP/IP

Conținut email

Aplicație

Aplicația citește headerul SMTP și decodifică informația prezentând-o utilizatorului

Conținut email **SMTP**

SMTP

TCP

Verifică porturile de pornire și sosire și dacă sunt corecte. taie headerul TCP

IP **TCP SMTP** Conținut email

IP

Verifică adresele IP si dacă sunt corecte taie headerul IP

MAC IP **TCP SMTP** Conținut email **FCS**

Ethernet

Verifică MAC-urile și corectitudinea FCS. Apoi taie headerul MAC și FCS

Ethernet fizic

Primește o secvență de 0 și 1

PRIMIRE

TCP

SMTP

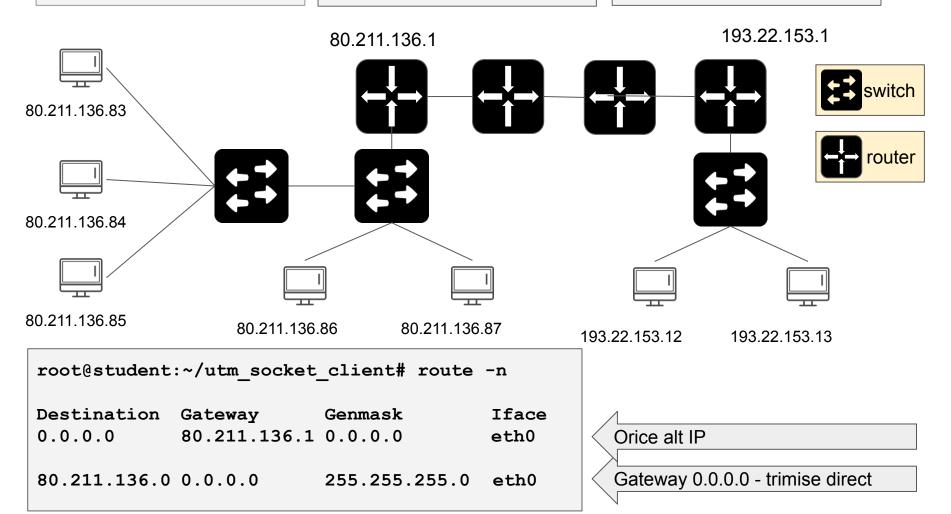
37 Rutarea pachetelor

Adresele IP care pot fi accesate fără a se trece prin router sunt numite adresele retelei locale. Pachetele trimise către acestea au ca MAC de destinatie cel final, obținut prin ARP.

Adresele IP care NU pot fi accesate fără a se trece prin router sunt adrese ale altor rețele.

Pachetele trimise către acestea au ca destinatie MAC-ul routerului.

Toate computerele care se află pe aceeași rețea (în spatele aceluiași router) au specificate, pe lângă adresa de IP a fiecăruia și informații de rutare. Acestea sunt: gateway şi netmasq.

Netmask

Fiecare computer (sau alt fel de dispozitiv de rețea) împarte întreg spațiul de adrese de IP în două grupuri: Adrese ale rețelei locale (host addresses) și adrese care NU sunt ale rețelei locale (network addresses). Împărțirea se face cu ajutorul aplicării netmask-ului asupra adresei IP a dispozitivului curent. Adresele care NU sunt locale se trimit către gateway.

O adresă IP este un număr stocat pe 32 de biţi. Reprezentarea cea mai frecventă este cea zecimală dar în realitate computerele lucrează cu reprezentarea binară.

Adresa IP locală În format decimal

80.211.136.85

Adresa IP locală În format binar

01010000.11010011.10001000.01010101

Netmask în format binar

11111111.11111111.11111111.00000000

Adresa rețelei locale în format binar

01010000.11010011.10001000.00000000

Wildcard în format binar

0000000.00000000.0000000.11111111

Adresa maximă în format binar

01010000.11010011.10001000.11111111

Adresa rețelei locale în format decimal

80.211.136.0

Adresa maximă în format decimal

80.211.136.255

IP-urile rețelei locale sunt între 80.211.136.0 și 80.211.136.255. Pentru orice alt IP sistemul trebuie să trimită pachetele către router.

Network, broadcast

Adresa rețelei locale în format decimal

80.211.136.0

Adresa maximă în format decimal

80.211.136.255

IP-urile rețelei locale sunt între 80.211.136.0 și 80.211.136.255. Pentru orice alt IP sistemul trebuie să trimită pachetele către router.

Aplicând netmaskul 255.255.255.0 reuşim să izolăm un număr de 255 de posibile adrese IP pentru rețeaua locală. Din ele însă, nu putem atribui dispozitivelor decât 254.

80.211.136.0 este adresa rețelei. Ea este folosită de către routere pentru a trimite pachetele către alte rețele. Fiecare router are o tabelă de rețele însoțită de un anumit gateway. În orice grup de adrese stabilit pe baza netmaskului, prima adresă este a rețelei și nu poate fi folosită.

80.211.136.255 de asemenea nu poate fi folosită: ea este utilizată pentru trimiterea pachetelor către toate IP-urile din clasa curenta. Ultima adresă se numește "Broadcast" și nu poate fi atribuită unui computer pentru că există comunicații extrem de importante (ex: arp) care trebuie să poată fi trimise către toate IP-urile din clasă.

Netmask-ul este obligatoriu la specificarea oricărei rețele. Orice variantă de netmask, exprimată în mod binar, este compusă dintr-un număr de valori 1 urmate de restul (pana la 32 de biți) de valori 0.

Primele netmask-uri erau formate prin mascarea unui întreg octet

```
      Clasă
      Netmask în reprezentare binară
      Netmask în reprezentare zecimală
      Adrese disponibile

      A 1111111 00000000 00000000 00000000 255.0.0.0
      16777216 adrese

      B 1111111 1111111 00000000 0000000 255.255.0.0
      65534 adrese

      C 11111111 1111111 1111111 00000000 255.255.255.0
      256 adrese
```

Un router nu putea să aibă în spatele său decât una dintre aceste clase. Astfel, o organizație oricât era de mică, nu putea obține mai puțin de 256 de adrese IP.

Pentru a permite un sistem de rutare mai flexibil, în 1993 a fost introdus un sistem numit CIDR (Classless Inter-Domain Routing) care permite mascarea grupurilor de biți mai mici de 8.

```
/24
     11111111 11111111 11111111 00000000 255.255.255.0
                                                               256 adrese
/25
     11111111 11111111 11111111 10000000 255.255.255.128
                                                               128 adrese
/26
     11111111 11111111 11111111 11000000 255.255.255.192
                                                                64 adrese
/27
     11111111 11111111 11111111 11100000 255.255.255.224
                                                                32 adrese
/28
     11111111 11111111 11111111 11110000 255.255.255.240
                                                                16 adrese
/29
     11111111 11111111 11111111 11111000 255.255.255.248
                                                                 8 adrese
/30
     11111111 11111111 11111111 11111100 255.255.255.252
                                                                 4 adrese
/31
     11111111 11111111 11111111 11111110 255.255.255.254
/32
     11111111 11111111 11111111 11111111 255.255.255.255
                                                           nu este retea
```

```
eth0
         Link encap: Ethernet HWaddr 00:50:56:aa:0e:bb
          inet addr:80.211.136.82 Bcast:80.211.136.255 Mask:255.255.25.0
          inet6 addr: fe80::250:56ff:feaa:ebb/64 Scope:Link
          UP BROADCAST RUNNING MULTICAST MTU: 1500 Metric: 1
         RX packets:5296177 errors:0 dropped:38476 overruns:0 frame:0
          TX packets:3701404 errors:0 dropped:0 overruns:0 carrier:0
          collisions:0 txqueuelen:1000
         RX bytes:807026633 (807.0 MB) TX bytes:1278521127 (1.2 GB)
         Link encap:Local Loopback
10
          inet addr:127.0.0.1 Mask:255.0.0.0
          inet6 addr: ::1/128 Scope:Host
          UP LOOPBACK RUNNING MTU: 65536 Metric:1
         RX packets:10591 errors:0 dropped:0 overruns:0 frame:0
          TX packets:10591 errors:0 dropped:0 overruns:0 carrier:0
          collisions:0 txqueuelen:1
         RX bytes:964207 (964.2 KB) TX bytes:964207 (964.2 KB)
```

Netmask-ul interfeței lo este 255.0.0.0. Aceasta înseamnă o clasă A (16777216). Oricare dintre acesta adrese poate fi apelată de pe computerul respectiv, ea va răspunde.

Interfata lo (loopback) este o interfata virtuala care permite programelor client de pe un anumit sistem de operare să se conecteze la programele locale de tip server.

Orice dispozitiv conectat la rețea are o adresă de IP. Pachetele care pleacă de la acea adresă de IP către orice altă adresă de IP din lume trec prin multe routere, toate respectând acelasi protocol de rutare.

Există o serie de adrese de IP care nu pot fi rutate: ele vor fi refuzate de orice router public.

Acesta adrese sunt numite adrese nerutabile sau private și sunt utilizate pentru rețele care nu comunică cu internetul. Ele nu sunt propriu-zis complet nerutabile: oricine poate configura un router pentru a utiliza aceste adrese într-o organizație izolată de internet.

10.0.0.0 - 10.255.255.255	16777216	adrese
172.16.0.0 - 172.31.255.255	1048576	adrese
192.168.0.0 - 192.168.255.255	65536	adrese

Există blocuri de adrese care nu ar trebui să fie folosite nici în rețele publice, nici în rețele private: de exemplu, cele rezervate marilor ISP-uri (carrier-grade NAT):

```
100.64.0.0 - 100.127.255.255
                                  4194302 adrese
```

Printr-o configurare specială a routerelor, computerele pot avea uneori adrese nerutabile dar pot accesa internetul. Tehnicile care permit aceasta se numesc NAT (Network Address Translation) și sunt foarte importante pentru economia de adrese de IP.

Criza de adrese de IP

- Exprimarea adreselor IPv4 pe 32 de biţi permite existenţa unui număr de aproximativ 4.3 miliarde de adrese disponibile.
- În sfârșitul anilor '80, când internetul a început să crească accelerat, a devenit clar faptul că lipsa adreselor IP va deveni la un moment dat o problemă.
- În primii ani ai existenței internetului, multe organizații au solicitat și obținut cantități imense de adrese IP pe care nu le-au folosit niciodată.
- IPv4 a devenit standardul în comunicații, inclusiv în comunicațiile de voce.
- Măsurile luate pentru a ușura criza au fost următoarele:
  - 1. Apariția protocolului IPv6 a cărui adopție este însă foarte lentă
  - 2. NAT un set de protocoale care permite computerelor din rețele private să acceseze internetul folosind adrese IP nerutabile
  - 3. Protocoale care permit variate tipuri de hosturi virtuale (mai multe servere de web pe acelaşi computer, mai multe domenii de adrese de e-mail în spatele aceleiași adrese de IP)
  - 4. Un control mai atent al modului de distribuire a adreselor de IP rămase.

